

C k o n t r a

Jazzmaisteri Tuure Koski s. 6

Matkailu avartaa s. 10

Haastattelussa Anders Jormin s. 11

Syyskokouskutsu s. 14

... sekä paljon muuta

Kontra

Suomen kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

16. vuosikerta

Painosmäärä vuonna 1999 150 kpl

Päätoimittaja: Anna Rinta-Rahko

Toimituskunta: Jani Pensola
Mikko Kujanpää
Ville Väättäinen

Taitto: Mikko Kujanpää

Kopiointi ja jakelu: Kerasivu Oy/
Reijo Jukarainen
(09) 294 83 83

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTABASSOKLUBI RY.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus: pj Miika Asunta
Helsinginkatu 42 A 29
00530 Helsinki
(09) 737 489
(040) 547 7842

vpj Jani Pensola
(050) 541 9060

Antti Heroja
(040) 739 6000

Sami Koivukangas
(050) 346 7608

Tuure Koski
(09) 443 896

Niko Ukkonen
(0400) 825 244

Rahastonhoitaja: Lauri Parikka
(0500) 347 123

Sisältö:

Pääkirjoitus.....	3
Ilmoitusasioita.....	4
Jazzmaisteri Tuure Koski.....	6
Matkailu avartaa.....	10
Haastattelussa Anders Jormin.....	11
Tarun palsta.....	13
Kokouskutsu.....	14

Kontra-C ottaa myös vastaan lukijoidensa tekstejä.
Halutessaan artikkelit voi jättää nimimerkillä, jolloin
henkilötiedot jäävät vain toimituskunnalle.

Jutut toimitetaan joko disketillä (Mac tai PC),
konekirjoitettuna tai mahdollisesti selvästi tekstattuna.

PÄÄKIRJOITUS

Ollaan lokakuussa! Illan hämäryys muuttuu hetkessä pimeydeksi, ilma on tulvillaan syksyn tuoksua. Tulee lämmin olo kun tulee sisälle ja katsoo ulos ikkunalasin takaiseen pimeyteen. Bassonsoitto sopii lokakuuhun, sen arvoitukselliseen pehmeeseen jossa on kuitenkin aavistus kireyttä.

Keväisessä kokouksessa päätettiin taas innokkaasti virkistää lehteämme ja houkutella klubiin niin uusia kuin uusvanhojakin jäseniä, siksi tästä 'näytejulkaisusta' ajateltiin tehdä huikaisevan hieno ja ylenpalttisen monipuolinen. Ehkä on parempikin, että nuo ideat ovat vasta oraalla tässä lehdessä niin että voimme yhdessä muovata tätä bassoväen äänitorvea vastaamaan kaikkien toiveita. Tapahtumia ja mielenkiintoisia asioita ei tästä maailmasta puutu, on vähintään reilua saattaa ne kaiken basistikunnan tietoon.

Klubimme toukokuinen Tallinnan ekskursio oli menestys ja lisää toimintaa on luvassa heti alkusyksystä. Marraskuun alussa on mahdollisuus kuulla bassovirtuoosia toimessaan, kun Geneven bassokilpailun voittaja esiintyy 1.11. Helsingissä Rautavaaran bassokonsertton 'Angel of Dusk' solistina.

Itse opiskelen bassonsoittoa tällä hetkellä Tukholmassa. Värikäs kaupunki ja positiivinen ilmapiiri saavat innostumaan harjoittelustakin, ei tosin ihan aina.

Nautitaan syksystä & uusista haasteista!

Anna Rinta-Rahko

ILMOITUKSIA

MYYDÄÄN

3/4 -kontrabasso Rubner, valm. v. 1985
Hyväkuntoinen, helppo soittaa
hintaa 25 000 mk
musta topattu bassopussi 1000 mk
puh. 040-58 33 212 / Taru Tiusanen

PALVELUKSEEN HALUTAAN

Bassoklubimme etsii vapaaehtoista rahastonhoitajaa. Vastuullista tehtävää pitkään ja ansiokkaasti hoitanut Lauri Parikka opasta mielellään asiasta kiinnostunutta.

KOESOITTOTULOKSIA

Radion sinfoniaorkesterin bassoryhmän äänenjohtajaksi on valittu **Panu Pärssinen**.

Helsingin kaupunginorkesterissa äänenjohtajan tehtäviä hoitaa syksyllä **Teemu Kauppinen** ja keväällä **Ville Väättäinen**.

Jyväskylä Sinfoniettan äänenjohtajana aloittaa helmikuussa 2000 **Heli Haapakoski**.

Tapiola Sinfoniettan kontrabasson soittajan sijaisuutta hoitaa **Mikko Kujanpää**.

ONNITTELEMME

Suomen pitkäaikaisin samassa samassa kokoonpanossa toiminut bassoryhmä siirtyi historiaan kun Helsingin kaupunginorkesterin äänenjohtaja **Jorma Katrama** jäi eläkkeelle tehtävästään. Lähtöä juhlittiin keväällä komeasti, kun Katrama esiintyi orkesterin solistina yhdessä viulisti **Michaela Martinin** kanssa esittäen Bottesinin Grand Duon. Elokuun Muusikko -lehdessä on hieno juttu asian tiimoilta.

Bassoklubi onnittelee Jorma Katramaa ja toivottaa mielenkiintoisia eläkepäiviä.

OULULAINEN BASSOLEVY

Ensi vuoden puolella julkaistaan oululaisin voimin toteutettu levyllinen bassomusiikkia. Levyllä kuullaan niin entisiä kuin nykyisiäkin oululaisia. *Heli Haapakoski*, *Sami Koivukangas* ja *Mikko Moilanen* esittävät bassomusiikkia pianon kanssa. Oulun kaupunginorkesterin *Hannu Murto* ja *Juha Nääppä* soittavat Hauta-Ahon duokappaleita. Levyä voi tiedustella Oulun konservatoriosta.



KILPAILUMENESTYSTÄ

Teppo Hauta-Aho sijoittui toiseksi International Bass Societyn järjestämässä sävellyskilpailussa viime kesänä teoksellaan 'Kaksi ilmettä: Ryppy ja virne'

Onnittelut bassoklubin puolesta!

WANTED: SUOMALAISIA BASSOSEKTIOITA

Kontra-C haluaa julkaista tositärinoita suomalaisten bassosektioiden riveistä. Haastamme kaikki kaupunginorkestereiden bassosankarit kertomaan itsestään ja koko ryhmästä. Keitä olette, mistä tulette, milloin aloititte orkesterissa, mitä muuta teette bassonsoiton lisäksi. Sana on vapaa. Kirjoittakaa mitä vain keksitte asian tiimoilta.

Odotamme innolla syksyn tuoretta satoa, laittakaa itsenne likoon!

Jutut voi postittaa osoitteeseen:

Mikko Kujanpää
Vanha viertotie 21/218
00350 Helsinki

Esittelyssä tuore jazzmaisteri Koski

Nuoresta iästään huolimatta Tuure Koski on kuulunut jo usean vuoden ajan maamme eturivin jazzmuusikkokaartiin. Viime toukokuussa hän suoritti osastonsa toisena bassonsoittajana A-kurssitutkinnon eli jazzbassodiplomin ja sai samaan syssyyn käteensä maisterin paperit. Tästä tapahtumasarjasta heränneenä Kontra-C pakkasi nauhurin kassiin ja marssi maisterismiehen juttusille.

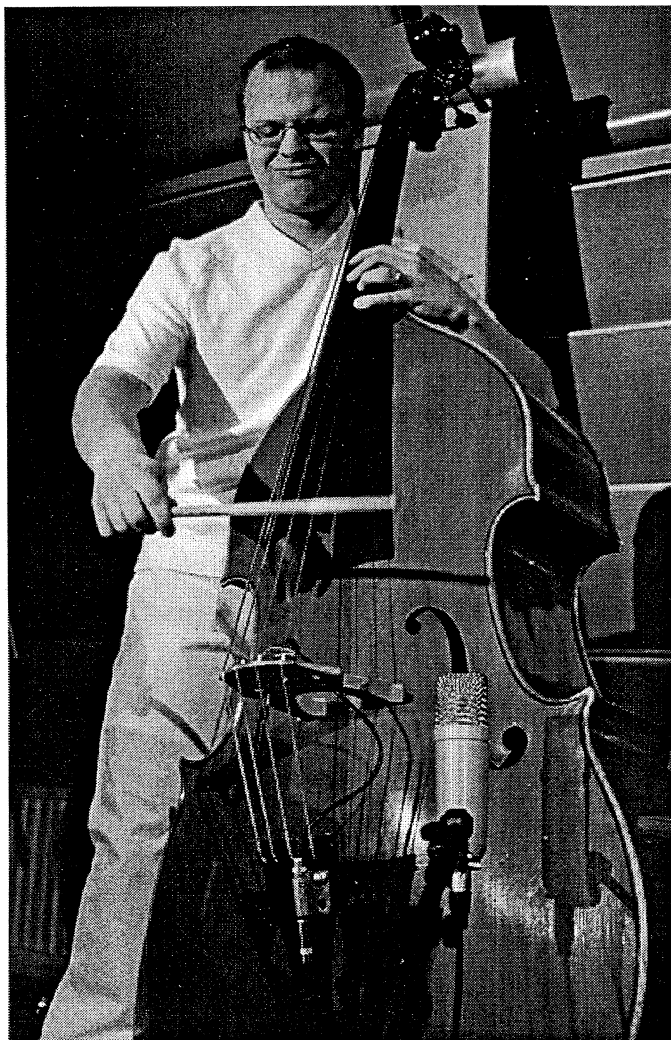
Tuure syntyi vuonna 1969 musiikkia harrastavaan perheeseen, jossa äiti toimi pianonsoitonopettajana ja veli puhalteli saksofonia. Aikansa pianotunneilla ravattuaan 13-vuotias nuorimies kiinnostui veljensä innostamana jazz-musiikista ja ryhtyi määrätietoisesti kättämään vanhemmiltaan instrumentikseen sähköbassoa.

Bassonsoittouran alkutaipaleen tärkeiksi virstanpylväiksi Tuure mainitsee Oulunkylän kesäleirit Kullaalla sekä pääsemisen itse opiston oppilaaksi vuoden 1985 tienoilla. Vuosikymmenen vaihteessa hän ehti aloittaa ammattiopinnot Pop/Jazz -konservatoriossa kunnes vuotta myöhemmin pääsi Sibelius-Akatemian jazzlinjalle, josta alkoi yhdeksän vuoden opintoputki. Rytmiorkestereista, joihin nuori instrumentalistimme on antanut omat vahvan panoksensa voisi tässä mainita mm. XL:n, Mr. Fonebonen ja Manuel Dunkel Quartetin.

(Haastattelu on tehty keväisenä sunnuntai-iltapäivänä ravintola Ostrobotniassa vajaa viikko ennen varsinaista tutkintoa.)

Teet A-tutkinnon jazz-bassolla. Mitä se pitää sisällään ja minkälainen itse basson rooli siinä on?

”Se on ihan konsertti, siinä ei ole erikseen määriteltä mitään kappaleita ja basson käytöstäkään ei ole erikseen annettu mitään ohjeita, mutta kyllä mä oon yrittänyt vähän sen mukaan eli soitan vähän enemmän sooloja kuin tavallisella keikalla. Kuitenkin sellaista tasapainoa hakien, mutta et bändi kuulostais oikealta bändiltä eikä vaan basson säestykseltä.”



Maisterismies vauhdissa.

Mistä konsertin ohjelmisto koostuu?

”Mulla on tässä nyt omii biisejä, otin tällaisen pienen riskin tässä ja tein tällaisen säveltäjä-debyytin samalla. Mä en ole aikaisemmin tehnyt paljon biisejä bändeille, mut nyt kaikki paitsi yksi on mun omii sävellyksiä.”

Oletetaanko jazzosastolla, että materiaali tällaisessa kurssitutkinnossa olisi omaa tuotantoa?

”Ei oleteta ollenkaan, kaikki ei kuitenkaan tee biisejä eikä mun mielestä tarttekaan, vaikka aika moni on kuitenkin niin tehnyt tähän mennessä...mut ei se oo mikään kriteeri, siin pyritään kuitenkin arvioimaan itse sitä soittoa eikä sävellyksiä ja muuta bändii.”

Ketkä olivat varhaisia esikuviasi?

”Jaco Pastorius oli sellanen josta mä innostuin ihan alusta alkaen ja innostus on jatkunut oikeestaan koko ajan - nytkin mä tein siitä tuon kirjallisen työn - mut välillä meni tosi pitkään et mä en edes kuunnellut sitä yhtään...nyt mä kuitenkin palasin. Onhan noita suosikkeja muitakin: Eddie Gomez kontrabasisteista, Marcus Miller ja Darryl Jones sähköbasisteista...ja George Mraz myös noista kontransoittajista, se on kans vähän semmoinen ’gomez’ -tyyppinen soittaja: selkeä soundi ja kaikesta saa selvän, mitä bassosta tulee ulos. Tykkään tietty kovasti Ron Carterista, Paul Chambersista ja Charlie Hadenista mitä tulee näihin perinteisempiin soittajiin. Anders Jormin on ollut tällainen läheisempi esikuva, jota olen myös kuunnellu paljon levyiltä.”

Kerros vähän tosta jazzosastolla opiskelusta opiskelijan näkökulmasta. Onko se niin bebop -painotteista kuin väitetään?

”Onhan se ihan terve ja perusteltukin lähtökohta (vrt. barokin merkitys klassisessa musiikissa), mutta siinä tulee helposti sellainen vastareaktio, kun otetaan pelkästään sellaisia opiskelijoita sisään, jotka hallitsevat bebop -äänenkuljetusta hyvin, mutta joilla muunlainen ilmaisu ei sitten sujukaan niin luontevasti. Sitä vastaan on protestoitu, mutta on se vähän opettajastakin kiinni. Se on vähän sama kun toiset arvostavat Bachia, toiset modernia musiikkia klassisella puolella. Joku opettaja voi tuputtaa liikaa omaa arvomaailmaansa, et ”älä tähän tuhlaa aikaas vaan opiskele esim. bebopia” ja oppilas oivaltaa samaan aikaan, että voi olla tosi hyvä soittaja vaikkei hallitsisikaan sitä täydellisesti. Toisaalta jos painotettaisiin pelkästään vapaaseen ilmaisuun, niin mä en tiedä oisko sekään niin hyvä, sellanen balanssi on tosi tärkeä. Vaikka bebop on vain yksi musiikkityyli - se itse nimi - niin se on oikeestaan ne ainoat säännöt ja perinne mitä on. Se että hallitsee tietyllä tavalla äänenkuljetusta ja fraseerausta - eikä pelkästään bebop -aikakauden - vaan jos tuntee perinnettä ja pystyy imitoimaan perinteisiäsoittajia, niin uskon että se on valtava etu verrattuna siihen että lähtis ihan pystymetsästä.”

Mikä on sun mielestä basson funktio jazz-soittimena? Minkälaisista elementeistä hyvä basisti koostuu?

”Kyllähän kaikki lähtee kuitenkin siitä perushommasta, että jos sitä pystyy tekemään jotain muuta niin se on tosi hyvä, mutta se komppaus, rytmisyys ja harmonia on kuitenkin se perusta jolla se arvo mitataan. Toisaalta kuten ollaan huomattu, bassolla pystytään tekemään myöskin hämmästyttäviä asioita.”

Mitäs tykkäät näistä jazz-maailman 'bassostaroista' kuten NHØP ja Stanley Clarke?

"Kyl mä arvostan paljon samoin kun Patituccia, mutta mä arvostan vielä enemmän esimerkiksi Anders Jorminia. Se ei koskaan aattele musiikista näyttämismielessä - soittais sooloa jonkin päälle - vaan ammentaa enemmänkin sieltä jostain musiikin sisältä, tunneilmaisun kautta. Tottakai sä joudut soittaessa joitain asioita funtsimaan, mutta juuri siinä on soittajissa eroa kuinka paljon lähemmäs jotkut pääsee sellaista tunteiden ilmaisua. Charlie Haden on myös hyvä esimerkki: sitä arvostetaan nimenomaan siitä, että sen oma arvomaailma tulee soitosta läpi.

Muodostavatko nämä tutkinnossa esitettävät sävellyksesi jonkin yhtenäisen teeman, musiikillisen johtolangan?

"Olen lähinnä yrittänyt tehdä vaihtelevia biisejä, saisi vaihtelevan kokonaisuuden: eri tahtilajeja ja tempoja. Nää on kuitenkin tavallaan ensimmäisiä biisejä, joita mä tuon yleisön eteen. Ei oikein halunnut eikä pystynytkään tekee mitään tiettyä 'moodia', mieluiten tekee ekana juttuna sellasen joka tulee kaikkein eniten luonnostaan." Sävellyksellisesti mä tykkään ehkä enemmän tehdä lineaarisesti, että jokaisella on oma linjansa stemmassa, kuin et on joku sointu tai ennalta määrättyjä sointuja joiden säveliä pitää toteuttaa."



Tuure ja tutkinnon taustabändi.

Yksinkertaiset asiat kolahtaa, vaikka teknisessä mielessä se on suorastaan kömpelö soittaja. Haden on tietenkin persoonallisuus ja välimuotojakin löytyy paljon, enkä epäilisi etteikö hänen 'puristinen' tyylinsä olisi osittain tietoinenkin vastaisku aikaamme riivaamalle 'turbosoitolle'... se on ihmistyyppikysymys. Toisaalta voisi olla kyllä pidemmän päälle vaarallista, jos ainoana esikuvana olisi Hadenin oloinen soittaja."

Sä oot opiskellut Akatemiassa jonkin verran myös klassista bassoo?

"Joo, mä tein sen tutkinnon joka meidän opinto-ohjelmaan kuuluu. Kävin pari vuotta ihan säännöllisesti Pyrhösen Martin tunneilla, siitä oli kyl paljon hyötyä."

Pitääkö sun mielestä kontrabassossa olla klassinen peruskoulutus vaikka selkeesti tähtäis jazz-soittajaksi?

”Mä oon ainakin kokenut sen tosi hyödylliseksi. Kun puhutaan, että pitäis saada mahdollisimman paljon eri värejä soittoonsa, niin jousisoitto on ihan oma sektorinsa, jota ois tyhmä olla hyödyntämättä. Toisaalta, kun mäkään en oo ehtiny vähään aikaan siihen paneutua, niin helposti tulee semmoinen pelko, että kehtaako sitä nyt... mutta jos siitä saa edes jonkinlaisen äänen ulos jonkinlaisessa rytmissä, niin jo sen pelkän soundin takia ei kannata arastella. Se että klassinen sivuinstrumentti poistuu jazzosaston pakollisista aineista ei oo mun mielestä pelkästään hyvä asia. Tietysti se on hirveen soitinkohtaista. Yhtäkkiä jotkut fonistit soittaa jotain klassista huilua ja treenaa hullun lailla suorittaakseen sen vaadittavan tutkinnon, mutta toisaalta jos se on vapaaehtoinen, niin monet kuitenkin varmaan opiskelee sitä.”

Minkälaisena sä näet klubitilanteen pääkaupunkiseudulla tällä hetkellä?

”Se on surkee, niinkuin se on jo pitkään ollu. Toi kuuluu itse asiassa niihin juttuihin, joita on itse miettinyt, että voisko sitä jopa itte tehdä asian hyväks jotain, jonkinnäköistä aloitetta, esim. järjestää joku viikottainen klubi johonkin ravintolaan. Meillähän on ollu tää JAM -yhdistys vireillä, mutta se on vähän veltoisti lähteny liikkeelle. Ihmiset on loppujen lopuksi aika itsekkäitä, et jos joku haluaa perustaa jonkun klubin, niin se perustaa sen oman bändin ympärille, mikä on ihan ymmärrettävää, kun jazz-keikkoja ei oo muutenkaan liikaa. Mutta se työmäärä, mikä siihen pitää pistää on enemmän kuin mitä siitä taloudellisesti saa takaisin.”

Minkälainen muusikko haluaisit olla? Onko jotain esikuvaa?

”Anders Jormin on ollut mulle pitkään esikuva siinä mielessä - muusikon malli tavallaan: soittaa kansainvälisissä bändeissä - emmä sitä tarkoita, että mun pitäis soittaa niissä - mutta sellanen tinkimättömyys...se oli mun tärkein opettaja. Kansainvälisyys on yksi asia, mitä toivoisin että tulis lisää. Löytyis enemmän yleisöä Suomestakin, mutta mä uskon, että ulkomailla löytyy myös ihmisiä, jotka kokee tällasen improvisoidun musiikin tärkeäksi. Täytyy vain saada oma soitto sille tasolle, että se kiinnostaa muita ihmisiä. Mulle lähtökohta on kuitenkin aina ollut improvisoiva musiikki: se että se lähtee siitä omasta jutusta, luodaan itse aina se musiikki jollain tavalla sinne pohjalle. Se on mun tavote tulevaisuudessa.”

Mitkä on susta sellaisia bassoklubin toiminnan alueita, joita pitäisi kehittää eteenpäin?

”Enemmän aktiivisuutta ja uusia ihmisiä mukaan: kartoittaa sitä, mitä ihmiset konkreettisesti klubilta haluaa, ettei se jäis pelkästään ihan kokousten pitämiseksi. Kun tässä kaikki ollaan basisteja ja tehään intohimosesti duunii, että pystyttäis näkee vähä eri kanteilta juttuja. Se varmasti inspirois enemmän. Toivois vaan ite, että pystyis sellasen innokkuuden ja inspiraation löytämään aina silloin, kun se välillä pääsee häviämään.”

Haastattelu: Jani Pensola

Tuure Kosken A-tutkintokonsertti
15.5. 1999

Soitinryhtye:

Severi Pyysalo - vibrafoni

Marko Timonen - rummut

Tuure Koski - basso

Lauluryhtye:

Mia Simanainen

Pirjo Aittomäki

Hanna Kaila

Hanna-Riikka Siitonen

Äänentoisto:

Ahti Vääntinen

Kun muu kansa kesällä lomailee ja ja ottaa rennosti, joutuu musiikinopiskelija usein kovien haasteiden eteen. Minäkin olin päättänyt uhrata lomani ja osallistua *Franco Petracchin* mestarikurssille heinäkuussa. Sermonetan kurssilla on pitkät suomalaisperinteet, tarinoista päätellen siellä on vuosikymmenten saatossa valutettu runsaasti hikeä ja olutta. Monet muistelevat yhä lämmöllä piazzan publi-isäntiä ja vuorelta avautuvia näkymiä, vaikka yhtä hyvin mieliin ovat syöpyneet opit bassonsoitosta.

Olin suunnitellut matkantekoa huolellisesti, etsinyt netistä juna-aikataulut ja ostanut kokoontaitettavan jakkaran, mutta mikään ei tuntunut sujuvan. Kurssipaikalle pääsin reilut kaksi päivää myöhässä sen jälkeen, kun bassoni ja matkatavarani olivat vihdoin saapuneet Roomaan. Lisäksi junamatka Roomasta Latinaan venyi kestoltaan kaksinkertaiseksi.

Kaikki Italiaa kohtaan tuntemani kauna kuitenkin katosi samalla hetkellä kun näin Sermonetan: jo kaukaa tasangolta saattoi erottaa vuoren nokassa keikkuvan kylän. Auton kiitäessä ylös serpentiinitietä pitkin näin pilkahduksia linnan torneista ja kylää ympäröivästä ikivanhasta muurista. Piazzalta oli vielä kiivettävä kaikkien kantamusten kanssa ylös linnaan; pieniä kujia sileäksihioutuneine kivineen ja kaksi nostosiltaa.

Bassokurssilaisia oli kaikkiaan yhdeksän, kurssimaksuun sisältyi periaatteessa kuusi henkilökohtaista soittotuntia, mutta käytännössä kaikki sujui melko vapaasti eikä kukaan ollut ihan selvillä mitä huomenna tapahtuu. Petracchin isännöimiä kursseja on järjestetty jo 70-luvulta asti ja opettajakunta on vakioporukkaa.

Perinteeikkäällä kursilla vallitsee kodikas tunnelma, varsinkin kun maestro itse herkutteli pitkällä äänillä. Opetustapa oli energinen ja värikäs, etenkin kun maestron englannin kielen taito ei ollut kehuttava. Joskus joutui kuuntelemaan pidempiäkin vuodatuksia italiaksi, jotka joku sitten tiivistä muutamaan englanninkieliseen sanaan. Vaikka kurssilaisten taso oli hieman kirjava, Petracchi opetti jokaista kohtalaisen kärsivällisesti eikä piruillut tahallaan.

Oppilaskatras oli kansainvälinen, edustettuina olivat Australia, Yhdysvallat, Iso-Britannia, Suomi ja Italia. Suomella oli vahva asema, koska minun lisäkseni kurssilla oli myös Teemu Kauppinen. Monet kurssilaiset olivat Petracchin entisten oppilaiden oppilaita, Sermonetan kävijöitä jo toisessa polvessa. Kahden viikon aikana ehti tutustua hyvin näihin kollegoihin, melkein vuorokauden ympäri saimme nauttia toistemme seurasta. Kun aurinko laski, eikä ulkona nähnyt enää harjoitella tai tuli liian kylmä, laskeuduttiin alas piazzalle iltaa istumaan. Vaikka kyllä siellä istuskeltiin muulloinkin - aina silloin, kun ei harjoittelu maistunut.

Kurssi antoi paljon pohdittavaa ja ideoita, vaikei kaikkea ole pakko niellä. Ja tulipahan uitua Välimeressä, bassokursseillahan on aina kivaa!

Anna Rinta-Rahko

Haastattelussa *Anders Jormin*

Yksi improvisoidun musiikin tärkeimmistä skandinaavisista vaikuttajista on ruotsalainen Anders Jormin. Häntä näkee usein Suomessakin sekä opettamassa Sibelius-Akatemian jazzosastolla että konsertoimassa eri yhtyeissä. Koska hän sattuu olemaan basisti, on lehdellämme hyvä syy julkaista hänen haastattelunsa.

Andersin tunnetuimmat kansainväliset soittokumppanit ovat *Tomasz Stanko*, *Albert Mangelsdorff*, *Charles Lloyd* ja *Don Cherry*. Hän on julkaissut puolisen tusinaa tallennetta omalla nimellään "Dragon" -levymerkillä, joista ilman päälleäänityksiä tehty soolobassolevy "Alone" sekä Severi Pyysalon vibrafonitaidetta sisältävä "Jord" kuuluvat suosikkeihini. Uusinta "Silvae" -albumia en ole vielä kuullut. Jorminin levyjä on saatavilla ainakin Digeliuksesta.

1. Minkälainen on musiikillinen taustasi?

Isäni oli jazzmuusikko, mutta meni tavalliseen päivätyöhön synnyttyäni... kuulin kotona paljon Miles Davisia ja sen sellaista. Aloitin kolmevuotiaana paukuttamalla kotitekoisia rumpuja. Soitin pianoa ja myöhemmin kontrabassoa kunnallisessa musiikkikoulussa, paikallisessa big bandissa, kamariorkesterissa ja jonkin aikaa kaupungin sinfoniaorkesterissa. Kaksikymmenvuotiaana aloitin intensiivisen opiskelun Göteborgin musiikkikorkeakoulussa, jossa suoritin opettajatutkinnon sekä improvisaatiossa että kontrabassossa. Siitä saakka olen ollut ammattimuusikko ja osa-aikainen opettaja.

2. Keitä olet saanut tärkeimmät vaikutteesi?

On vaikea erottaa toisistaan vaikuttajat ja inspiraation lähteet. Jälkimmäiset ovat kenties siivittäneet kehitystäni. On paljon hienoa musiikkia! Bach, Alban Berg, Coltrane, Ornette Coleman... laulaja Elis Regina — ja paljon muita... basisteista täytyy mainita Paul Chambers, Dave Holland, Gary Peacock ja Charlie Haden. Ja tietysti Suomen suuruus: Jaco Pastorius.

3. Mikä on suhteesi klassiseen musiikkiin ja jousella soittoon?

Kuuntelen enimmäkseen klassista musiikkia ja kunnioitan syvästi länsimaisen taidemusiikin säveltäjiä ja esittäjiä. Olen kehittynyt sellaiseksi soittajaksi kuin nykyisin olen lähinnä soittamalla Bachin sellosarjoja — useimmiten alkuperäisissä sävellajeissa. Myös pizzicatolla soittavan jazzbasistin pitäisi pystyä "täydelliseen" intonaatioon vasemman käden ollessa voimakas mutta kuitenkin notkea. Ilman puhdasta jousisoittoa ei voi tulla sellaiseksi säveltaiteilijaksi kuin haluaisi.

4. Basistin uran ohella olet myös säveltäjä ja opettaja. Miten jaat aikasi näiden tehtävien välillä ja mitä teet mieluiten?

Toimiminen sekä muusikkona että opettajana on minulle hyvin hedelmällistä, ellei aikatauluongelmia oteta huomioon. Kyseessä on saman kolikon kaksi puolta. Säveltäminen joutuu usein väistämättä toiselle sijalle. Musiikin kirjoittaminen on prosessi, joka uhkaa alati keskeytyä muiden sitoumusteni takia. Vain tilaustöiden kohdalla onnistun löytämään tilaa ja aikaa vakavalle sävellystyölle. Valinnat on tehtävä itse — sitä saa mitä ansaitsee!

5. Soitat usein suomalaisten muusikoiden kanssa. Onko eri maista tulevien muusikoiden välillä mainittavia eroja?

Toteaisin musiikin akateeminen koulutustason olevan Suomessa korkeampi kuin monissa maissa. Tämä koskee myös jazzmuusikoita eikä vain kuuluisia kapellimestareita, säveltäjiä ja muusikoita, jotka toimivat niin sanotun ”vakavan musiikin” parissa. (Pitäisikö muuta musiikkia kutsua epävakavaksi?) Selityksenä tälle on hyvä koulutus, jolla on traditioita, sekä edistykselliset ja työhönsä vakavasti suhtautuvat opettajat. Muutoin soittajien väliset erot ilmaisussa ja estetiikassa perustuvat persoonallisuuteen, kokemukseen ja tekemisen haluun. Kansalaisuudella on hyvin vähän merkitystä.

6. Mistä saat inspiraationsi?

En uskoakseni eroa muista ihmisistä. Löydän inspiraatiota hyvästä taiteesta, hiljaisuudesta, ihmisten tapaamisesta, syvällisestä työstä, lapsen hymystä, raivoavasta merestä... tai ruusun tuoksusta. Ja tietysti rakkaudesta.

7. Minkälaisia projekteja sinulle on tulossa?

Uusi soolobasso CD lokakuussa, opetusmatka Etelä-Afrikkaan ja konserttikiertueita ennen joulua.

8. Onko Ruotsissa bassoklubia, oletko jäsen?

On varmasti, mutta en ole jäsen. Kumma kyllä!

Haastattelu: Tuure Koski

Tarun palsta

Tervehdys!

Haluaisitko saada vastauksen johonkin mieltäsi vaivaavaan kysymykseen, joka liittyy kontrabassoon, sen soittamiseen tai kuljettamiseen, mutta et tohdi kysyä sitä opelta?

Tapasitko musiikkileirillä tosi mukavan basistin, jonka osoitteen tahtoisit saada selville tai haluaisitko muuten vaan tutustua eri puolella Suomea asustaviin basisteihin ja jutella vaikkapa asteikkojen sormituksista?

Vai haluaisitko lähettää terveisiä ja onnitteluja tutuille tai ehkä kertoa vitsin lehden välityksellä kaikille Suomen basisteille?

No nythän se kaikki on mahdollista! Lähetä vain kirje nimelläsi tai nimimerkilläsi varustettuna minulle osoitteeseen:

Taru Tiusanen
Pitkänkalliontie 5-7 B 25
02170 Espoo

...ja kysymyksiisi tullaan vastaamaan ja terveisesi lähetetään tällä samalla lasten ja nuorten palstalla kontra-C -lehden seuraavassa numerossa.

En muuten aio suoltaa vastauksia kysymyksiinne omasta päästäni, vaan välitän ne asiantuntijoille.

Ensimmäiset kysymykset, jotka keksin itse ovat:

'Miksi jouseen pitää laittaa hartsia?' ja
'Miksi joustaa pitää kiristää ja löysätä?'

Näihin kysymyksiin sai kunnian vastata Suomen kansallisoopperan kontrabasisti **Jyrki Hiilivirta**.

- Hartsia laitetaan, että syntyisi kitkaa. Ilman kitkaa ei tule ääntä. Päinvastainen vaikutus voisi olla vaikkapa saippualla.

- Löysällä jousella ei voi soittaa. Ruuvia kiertämällä jouhet kiristyvät ja jouseen tulee jännitettä. Kannattaa antaa jousen levätä, kun sillä ei soiteta eikä venyttää jouhia tai taivuttaa puuta suotta.

Kiitos Jyrkille!

Kyselkää siis ihmeessä mitä tahansa bassoon liittyviä asioita, ettei palstanpitäjän tarvitse joka numerossa paljastaa omaa tietämättömyyttään. Käytän vielä tilaisuutta hyväkseni ja lähetän terveiset kaikille entisille oppilailleni Jyväskylään, Äänekoskelle, Mikkeliin ja Helsinkiin!

Hyvää syksyä kaikille toivoo Taru



Suomen kontrabassoklubi ry.n

sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

28.11. 1999

Sibelius-Akatemian R-talon
kamarimusiikkisalissa (2. krs) klo 18-
(käyntiosoite Pohjoinen rautatiekatu 9)

- valitaan hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja
- valitaan kaksi jäsentä hallitukseen erovuoroisten tilalle
- valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa
- toimintasuunnitelma vuodelle 2000 (huom.! Wihurin 40.000 mk apuraha)
- talousarvio vuodelle 2000
- jäsnmaksut

bassokvartetti ym. ohjelmaa, glögitarjoilu

Tervetuloa!

Puheenjohtajan palsta

3.11.1999

Kiitettävää aktiivisuutta!

Klubissamme puhaltavat uudet tuulet: lehden päätoimittajana toimii tästä numerosta alkaen Anna Rinta-Rahko ja taitosta vastaa Mikko Kujanpää. Puheenjohtajan palsta meinasi unohtua kyydistä, mutta sentään sillekin löytyi vielä tila!

Hallitus on kokoontunut tänä vuonna jo viidesti, puhuttavaa ja ennenkaikkia mietittäviä ja suunniteltavia asioita riittää. Yhdistyksen pyörittäminen vanhaan malliin ei kertakaikkiaan toimi, niinpä ensi vuodesta alkaen toiminta organisoidaan uudelleen. Tehtävät jaetaan siten, että kenellekään ei tule kohtuutonta taakkaa kannettavaksi. Viimeiset vuodet on menty todella kylkimyyryä.

Wihurilta apuraha!

Jenny ja Antti Wihurin rahasto myönsi klubille 40.000 mk suuruisen apurahan mestarikurssin järjestämistä varten. Hallitus kerää parhaillaan listaa sopivista kouluttajista. Apuraha on käytettävä viiden vuoden kuluessa, joten varsinaista kiirettä ei ole.

Syyskokous sunnuntaina 28.11.

Tietävästi kokouksen yhteydessä kuullaan kolmea kvartettia ja yhtä duoa. Huhujen mukaan hallituskvartetti on herännyt henkiin, mutta hys hys, odotetaan ja katsotaan mitä tuleman pitää. Glögiä ja pipareita, limppariakin on tarjolla. Kaikki paikalle, Sibiksen kamarimusiikkisali kello 18.

Nähdään siellä!

Jäsenmaksut!

Yhdistyksen tärkein tulonlähde on jäsenmaksu. Tämän lehden mukana on jäsenmaksulappu, mikäli maksu on maksamatta. Merkitse kohtaan "tiedonanto" nimesi ja osoitteesi, jotta osoiterekisteri saadaan ajan tasalle.

Syysterveisin

puheenjohtaja

WOODWINDS

PUUPUHALTIMIEN ERIKOISLIIKE ON MYÖS KONTRABASSOKAUPPA

Meiltä saa kaikenkokoisia bassoja sekä niiden tarvikkeita.
Nyt varastossamme unkarilainen 3/4 kokoinen basso
erikoishintaan 10.000 mk, sisältäen pussin ja jousen.
Yllämainittuja jäljellä 2 kappaletta.

Zeller kokopuubassopaketti 1/4, 1/2 ja 3/4 14.000 mk

UUTUUS! 1/10 ja 1/8 pikkubassopaketti 12.000 mk

Peruskorjattuja vanhoja bassoja aina varastossamme.
Yli 100 kontrabasson jousta tarjolla. Tarvikevalikoimamme
sisältää mm. parhaat stakkelit, tallat, otelaudat jne. Meiltä saa mm.
suolikieliä edullisesti. Edustamme uutta puolalaista bassopussin
valmistajaa. Pussi maksaa 1150 mk. Mielestämme paras
tietämämme hinta/laatusuhde. Suoritamme myös rajoitetusti
basson korjauksia ja otamme jousia jouhitettaviksi.

WOODWINDS Ky
Albertinkatu 17, 00120 Helsinki 12
Puh. 09-7001 9470 Fax 09-7001 9471
avoinna: ma-pe 10-17, la 10-14

TERVETULOA!